Sheboygan Nieuwsbode.

J. QUINTUS, Uitgever & Redacteur.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	1,50.
Voor zes maanden	1,00.
Voor drie maanden	0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	0,50.
Voor elke volgende plaatsing	0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

2de JAARG. NO. 52. VRIJDAG 29 NOVEMBER 1851. NO. 104.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

DE BIJBEL.

Door eenige mijner bekenden uitgenoodigd zijnde om mijn gevoelen over den Sabbat of rustdag, door middel der Nieuwsbode, kenbaar te maken, ben ik na lang beraad besloten zulks te doen.

Ik acht het noodig den bescheiden lezer vooraf te berigten, dat ik mij niet begeef in den stroom der twistgedingen, die voor en na zijn opgerezen, welke ontstaan zijn, om reden dat de menschen zich niet geheel en onverdeeld op het terrein en gebied van het zuivere Woord Gods beroepen hebben; ik voor mij kies dit geheel voor mijn grondslag, en vrees daarom ook geen aanval of oordeelvelling over mijn persoon, van welken aard dan ook; want het geldt hier niet mijn persoon, maar *de Waarheid Gods.* Zal men dus uit dezen warrelstroom geraken, dan moet men zich zetten om de Godsbedeelingen met Israël en de Heidenen wel te onderzoeken; want bij de groote eenheid der schrift is ook eene groote verscheidenheid; die dit niet erkent heeft nog nooit met lust den Bijbel gelezen. Ik zal mij nu zoo kort mogelijk uitdrukken:

Toen God Zijne Heilige Wet op Sinaï aan zijn volk Israël gaf, gaf hij die niet aan de heidenen, hoewel diezelfde wet in het hart van elken mensch is ingeschapen en daarom zijn de heidenen hun zelven eene wet, Rom. 2 vs. 14; daardoor kwam dat volk met God in eene *dadelijke aanraking*, en Hij gaf hun *hemelsche* en *aardsche* wetten. God echter, die heilig is, heiligde ook dat volk, omdat Hij bij hen wonen wilde; wat God dus gedaan had, moest ook Zijn volk doen, dat is, rusten op den zevenden dag van al zijn werken; door deze uitwendige heiliging van den 7den dag moesten zij als kinderen de rust van het land Kanaän, dat God hun beloofd had, aanschouwelijk leeren verstaan, dat weder een type was van de eeuwige rust of het vrederijk, waarvan *nu* reeds Gods Kinderen, uit alle natien, door 't geloof deelgenooten zijn, Hebr. 4 vs. 3, 9, 11; daarom zegt God in het 4de gebod *Gedenkt*, enz.; daar moesten zij aan denken; die nu op Gods rustdag werkte, werd (niet omdat het eigenlijke werken zonde was) gedood: maar omdat hij daardoor een heiligschenner was van *God* en *Zijn dag*, en door ongeloof de ruste voor zich zelven verwierp, die God beloofd had, Hebr. 3 vs. 15—19. Paulus spreekt daar van Israël; die nu in Gods rustland niet kwam of hetzelve niet zag, kwam ook niet in de eeuwige rust, vs. 8; deze Gods bedeeling was echter maar voor een' tijd ingesteld, cap. 8 vs. 8; het verbond, de schaduw en voorbeeldingen moest tot verdwijning komen, cap. 8 vs. 13.

Nu nog een stapje verder: Paulus die de verscheidenheid dezer bedeeling aan de geloovigen uitlegt; zegt, dat hij geen dienaar is der letter, 2 Cor. 3 vs. 6; dat is, van de uitwendige onderhouding der wet, maar des geestes, dat is, van de geestelijke kracht der goddelijke wet, wat God er door verstaat, en noemt de bediening van het Sinaitisch verbond eene bediening des doods; vs. 7 d. i. de tien woorden in steenen tafelen door Gods vinger ingeschreven. Paulus zegt, dat de bediening des doods plaats gemaakt heeft voor de bediening des Geestes, vs 7 en 8, en die der verdoemenis voor die der regtvaardigheid, vs 9; de eerste heerlijkheid is te niet gedaan, het tweede en meerdere blijft, vs. 11; [leest met ernst en staat niet tegen, want God spreekt het en geen mensch; legt al uwe eigene wapens neder, onder de gehoorzaamheid des geloofs, en erkent voor God dat Hij en geen mensch u overwonnen heeft.] Die regtvaardigheid is nu geopenbaard zonder de wet, hebbende nogthans getuigenis van de wet en de profeten, Rom. 3 vs 21.

Ziet wat de lasteraars toen zeiden vs 8; [dat doen ze nog] het was altijd de toeleg van Paulus om de verborgenheid der bedeelinge Gods aan de geloovigen bekend te maken en ondervond veel tegenstand als eenen die de wet van God tegensprak. Ja, zegt men, maar Jezus heeft toch ook de wet van den Sabbat onderhouden en Paulus ging ook op de Sabbatdagen in de Synagoge! Dit is zoo; maar wat het eerste betreft moet men wel opmerken, dat Jezus als Joodsch leeraar onder Zijn volk optredende, onder de wet kwam, de wet volkomen onderhouden heeft en vervullen moest, ja, het einde der wet zelve was. Hij moest als Overtreder der wet aan het kruis boeten, die geene overtreding gedaan had, om de Overtreders uit te koopen en vrij te maken; daarbij is het eene dwaling, wanneer men beweren wil, dat de nieuwe huishouding Gods dadelijk begonnen is bij de komst van Jezus op aarde: die is eerst begonnen bij de uitstorting van den Heiligen Geest en de roeping der Heidenen, Hand. 2 vs 16 en 17, enz. en in de voortzetting dezer vervulling leven wij nog. Deelt nu de *geheele* huishouding van God in drie tijdvakken af, dan is het bekend genoeg dat er 2000 jaren verloopen zijn vòòr de wet, "van Adam tot Mozes;" 2000 jaren onder de wet, "van Mozes tot op de volheid des tijds;" en 2000 jaren moeten verloopen na de wet, "van de volheid des tijds tot op de komst van Christus" dat is 6000 jaren; nu, in zes dagen heeft God zijn scheppingswerk voltooid, dan is elke scheppingsdag duizend jaren. Petrus zegt, dat die eene zaak aan de geloovigen niet onbekend was, dat één dag bij den Heere is als duizend jaren en duizend jaren als een dag, 2 Pet. 3 vs 8, leest dit heele kapittel. Petrus spreekt hier van de schepping tot op den dag des Heeren. De zevende dag, Gods rustdag (of Sabbat) zijn de *zevende* duizend jaren, de rustjaren, die nog over blijven voor het volk Gods, Hebr. 4 vs 9, dat is dat vrederijk van Jezus Christus, als Hij en alle geloovigen, die deel hebben aan de eerste opstanding, duizend jaren als Koningen zullen heerschen, Openb. 20 vs 1 tot 6, en dan komt de oordeelsdag, vs 7 tot 15. Toen echter stad en tempel nog stond, hield de in Christus geloovende jood zich nog aan de wet, daarom wordt Ananias een regtvaardig man naar de wet genoemd, Hand. 22 vs 12; na dien tijd heeft de Apostel der Heidenen de geloovigen hiervan meer en meer ingelicht, dat de dienst van God niet verbonden is aan tempel, synagoge feestdagen of eenen dag in de week, maar *in geest en in waarheid* ELKEN *dag van ons leven.*

Op geene andere snaar harpte de Godsgezant Paulus, dan om Christus als onze verzoening bij God in de harten der menschen te prediken; van daar dat Paulus alle gelegenheden waarnam, om daar waar menschen vergaderd waren het woord te spreken,—ging daarom in de Synagoge, Hand. 13 vs 15, op den Sabbat, niet omdat het Sabbat was of om Sabbat te houden, volstrekt niet, hij had zoo veel geloof in Christus, dat hij (om menschen te behouden) zich onder de wet kon stellen, en ook zonder de wet zich naar den jood en den heiden kon schikken; maar als het op een gebieden der wet aankomt, dan wapent hij zich met kracht daartegen; zoo schrijft hij kap. 1 vs 6 aan de Galaten, die, door geloovigen uit de Fariseen (die de besnijdenis en de wet van Mozes wederom wilden invoeren, Hand. 15 vs 1, 6) tot een ander Evangelie omgevoerd waren, als zij dat doen, zij van de genade vervallen zijn, en Christus hun ijdel geworden is, Gal. 5 vs 4. Zij keerden weder tot de zwakke en arme eerste beginselen der wereld d. i. tempeldienst en uitwendige onderhoudingen der wet, kap. 4 vs 9, en onderhielden dagen, maanden, jaren vs 10. Dat is voorbij zegt hij; toen waren wij onder de dienstbaarheid, kap. 4 vs 1, 2, 3, en dat noemt Petrus God te verzoeken, om dat juk der dienstbaarheid weder op den hals der discipelen te leggen, hetwelk wij, noch onze vaders hebben kunnen dragen, Hand. 15 vs 10, en wie durft nu nog zeggen dat er onderscheid bestaat tusschen de bekeerden uit de joden en de heidenen, daar er geen onderscheid is, Hand. 15 vs 9; aan al de bekeerlingen wordt de vervulling der wet in een artikel beschreven: "Gij zult uwen naasten liefhebben als uw zelven, Gal. 5 vs 14. Wordt deze wet des geloofs door de genen die zich Christenen noemen, betracht? Och, het ziet er zoo jammerlijk uit in onze dagen van afgrijsselijke afval! Eene gedaante van Godzaligheid in schijn heeft het Christendom doorweven en die Goddelijke *liefdewet* wordt wel het minst in beoefening gebragt. Met een hart van liefde voor mijnen evennaasten roep ik u toe: Vlugt naar Jezus Christus, en laat u ontmaskeren van al uwe valsche godsdienstigheid, want naar DEZE WET zult gij geoordeeld worden. Ik heb nu zoo een en ander (ik beken het) onder gebrekkige woorden aangestipt, en zoude mijne taak voor afgedaan kunnen houden, doch wil echter nog eenige tegenwerpingen beantwoorden, waar men doorgaans geliefkoosde plaatsen uit de Heilige schrift bijbrengt, om den Zondag een rustdag of dag des Heeren te noemen. De zondag, zegt men, is in de plaats van Zaturdag gekomen. Waar staat dat? Wie heeft de wet van God zoo verdraaid? Zijt gij wijzer dan God? *Kiest gij voor u de eerste dag der week* voor uwen rustdag, in plaats van Zaturdag, zoo-als God hem geheiligd heeft? Omdat Jezus is opgestaan! zegt men. En Jezus heeft op den Sabbat in het graf van al zijnen arbeid gerust, was de volgende dag dan voor Hem weer een rustdag? Maar het is dan toch de dag des Heeren, zegt men. Waar staat dat? In Openb. 1 vs 10. Weet gij goed dat dit op *Zondag* was? Dan weet gij meer als een mensch ooit geweten heeft; de kantteekenaars zeggen daar maar stout weg dat is Zondag, de dag des Heeren! Die nu maar blind weg gelooft wat die vaderen zeggen, dwaalt zoo hard als zij. Johannes zag in den geest door een profetisch gezigt Jezus komen op Zijnen dag, hetgeen deze hem, nog op aarde zijnde, gezegd had, Joh. 21 vs 21 tot 23. Om de Zondag tot een' heiligen dag te maken hebben de kantteekenaars hun best gedaan en de vertaling naar hunne stelling gewrongen; een paar voorbeelden: om de Zondags ruste goed te maken, heeft men gezet, Hand. 20 vs 7. "Op den eersten dag der week;" dat staat er niet in de Grieksche tekst, daar staat "op eenen der Sabbatten;" welke Sabbat dit geweest zij weet men niet. Hetgene er nu gebeurde te Troas, dat deden de geloovigen dagelijks bij de huizen, Hand. 2 vs 46; zoo maken zij hier en elders een Sabbat of rustdag en in het register van het Nieuwe Testament zeggen zij, dat de Sabbat in het Nieuwe Testament is afgeschaft; ziet, "*Sabbat.*"

Om de toekomst van Christus te verdonkeren, heeft men gezet Hebr. 10 vs 12. "Maar deze, een slagtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in Eeuwigheid gezeten aan de regterhand Gods. Jezus heeft wel eene *Eeuwige* offerande geofferd, maar zit *niet eeuwig* aan Gods regterhand, anders zou het 13 vers eene dubbelzinnigheid zijn; daar zit Hij zoo lang (tot dat) enz. en nu sabbatten, feestdagen, spijs of drank, zegt Paulus, zijn alle schaduwen, maar het ligchaam is Christus, en hij wil niet dat de geloovigen daarin zullen geoordeeld worden, Col. 2 vs 16, 17. Die nu nog wil oordeelen, leze vs 18, 23. Wil een geloovig discipel van Christus een dag (welke dan ook) afzonderen voor den Heere, die doe het, maar in het geloof; acht iemand de eene dag boven den anderen, goed, een ander acht alle dagen gelijk, ook goed; Rom. 14 vs 5, 6, maar geene wetsverbinding, een elk in zijne vrijheid. *Neemt* nu uwen bijbel in de hand als gij lust hebt en onderzoekt zelve, gelooft en bidt.

Mogen deze weinige regelen dienstbaar zijn tot duidelijk wording voor hen, die nog op twee gedachten hinken, zoo zoude ik mijne Pelgrimsreize nog met een' blijder stap voortzetten.

HOLLAND, Wis., Nov. 1851. A. MONTEBA.

JONGSTE BERIGTEN UIT EUROPA.

NEDERLAND.

De volgende wel gegronde aanval op de Staatsbegrooting voor 1852, en wel inzonderheid op Hoofdstukken VI en VII, de Hervormde en Roomsch Katholijke Eeredienst betreffende, vinden wij in de *Friesche Courant* van 23 Oct.

Zietdaar een tweetal hoofdstukken, die wij gaarne op de Staatsbegrooting (Zie Nieuwsbode no. 101) zouden missen! Wat! zoo hooren wij ons van alle zijden toeroepen, stelt gij zoo weinig prijs op de Godsdienst, op dien grondslag der maatschappij, op dat onwaardeerbaar kleinood, waarvoor onze vaderen goed en bloed hebben ten offer gebragt? Te voorbarig is deze gevolgtrekking uit onzen wensch. Wij schatten de Godsdienst hoog. Wij eerbiedigen haar als zegenend en weldadig in iederen vorm waarin zij zich openbaart. Zij is in alle kerkgenootschappen de opvoedster van het menschelijk geslacht: zij spreekt opwekkend tot de edelste gewaarwordingen. Zij verheft de deugd en bestrijdt de misdaad. Zij geeft de kracht der volharding in het goede onder de wisselingen des levens.

Wij hebben er ook niets tegen, dat de Godsdienst zich in verschillende vormen kleedt, naar de behoeften, die zij bevredigen moet. Wij zouden het zonder afkeuring zien, dat die vormen nog duizendmaal werden vermenigvuldigd, indien zij nergens de orde der maatschappij verstoorden,—indien zij het uitvloeisel waren eener opregte waarheidsliefde.

Maar hoe hoog wij de Godsdienst ook waardeeren,—hoe zeer wij ook verschil van begrippen willen eerbiedigen, wij hebben een' afkeer van de blakende partijwoede in de Christelijke kerk, eene partijwoede, die zich wel is waar verbergt onder het gewaad der humaniteit, maar niet te min heftiger is dan ooit. Ultra montanen en ultraprotestanten zijn de twee polen, en ijveren evenzeer op het onchristelijk standpunt der onverdraagzaamheid. Men gunt elkander geene plaats, geen licht, geen brood. Zulke ijveraars hebben onzes inziens opgehouden Christenen te wezen, want hunne daden en gevoelens zijn in openbare tegenspraak met de geboden van hunnen Meester.

Maar wij willen geenszins den staf over hen breken. Eene hardnekkige en scherpe bestrijding van menschelijke meeningen lokt even scherpe tegenspraak uit, en:

Du choc des opinions jaillit la vérité!

Eene algemeen erkende waarheid is een nieuwe schat voor den mensch!

Wij gelooven niet, dat eenig hoofdstuk der Staatsbegrooting doorgaands achteloozer wordt aangenomen, dan dat van Eeredienst. Durft men ze niet aanvallen, uit vrees, dat door eene enkele vonk eene vlam zal opgaan, die het land verteert? Of zijn de uitgaven van dat departement zoo doelmatig, zoo billijk, zoo onvermijdelijk, dat zij iedere aanmerking uitsluiten? Over de eerste veronderstelling kunnen wij moeijelijk beslissen, doch de waarheid der tweede ontkennen wij ten sterkste.

Hoogst ondoelmatig is het in een' constitutionelen Staat, waar gelukkig geene *heerschende* kerk gevonden wordt, dat van regerings-wege in de behoeften der eeredienst wordt voorzien. Die geldelijke ondersteuning geeft aan den Staat een toezigt, een' invloed op de trekkende kerkgenootschappen,—een toezigt, een' invloed, die maar al te nadeelig werkt, en waarboven de Godsdienst, die alzoo een deel harer vrijheid, gevolgelijk een deel harer waardigheid, opoffert, verre moest verheven zijn.

Men brengt daartegen in, dat de Hervormde kerk, bij voorbeeld, regt heeft op ondersteuning,—dat zij bezittingen aan den Staat heeft afgestaan, die deze tot geldelijke uitkeeringen verpligten. Men bedenke echter, dat de noodige sommen voor de eerediensten uit de opbrengst der belastingen voortvloeijen. Welke schade zouden de Hervormden dan lijden, indien zij van deze Rijksbelasting werden ontslagen en het bedrag regtstreeks bragten in eene kerkgenootschappelijke kas? Immers volstrekt geene! Zelfs zouden door zoodanige inrigting groote sommen bezuinigd worden, welke thans aan de bezoldiging van ambtenaren worden besteed. Indien de Godsdienst waarlijk vrij zal wezen, dan moet zij geheel gescheiden zijn van den Staat. Indien in den Staat regtvaardigheid heerschen zal, dan moet de regering boven elke Godsdienstige partijschap verheven zijn.

Ziet op Noord-Amerika. Daar bevindt zich een overgroot getal van Godsdienstige secten. Maar geen van deze geniet eenige ondersteuning van de regering. De leden van ieder kerkgenootschap zorgen voor de bevrediging hunner Godsdienstige behoeften. (*) Dit versterkt den band tusschen leeraars en gemeenten, en beiden zouden even ongaarne de voogdijschap dulden van den Staat, waarin zij, niet ten onregte, eene belemmering zien voor de vrije Godsdienstige ontwikkeling der leden.

Het moge derhalve niemand vreemd voorkomen, dat wij, juist uit hooge belangstelling in de Godsdienst, haar geheel afgescheiden willen zien van den Staat, en derhalve de hoofdstukken VI en VII gaarne van de begrooting zagen verdwijnen.

[*] Juist zoo! en hier ontvangt de leeraar ook loon naar werk, ofschoon niet *alle* Hollandsche predikanten, misschien ook wel uit de gewoonte aan het oude, daarmede tevreden zijn. Een hunner, in Michigan woonachtig, had zelfs gedurende de eerste jaren van zijn verblijf aldaar, de onbeschaamdheid, om eenen Amerikaan te vragen, "op welke wijze hij 't best de Legislature zou naderen, opdat dat Wetgevend Ligchaam eene wet mogte ontwerpen en aannemen, onder welke zijne gemeenteleden *wettiglijk verpligt* zouden zijn hem meer onderstand te verleenen?" Hierop ontving hij koeltjes ten antwoord, wel Mr. . . . . . versta ik u wel? Schaamt gij u niet mij zulk eene vraag te doen en weet gij wel dat gij in het vrije Amerika zijt, waar Kerk en Staat gescheiden zijn?

(*Red. Nieuwsbode.*)

GRONINGEN, 23 Oct. De jaarmarkt, ll. Dingsdag te Zuidlaren gehouden, is druk bezocht. Er waren 3770 rijtuigen, 390 losse paarden, welke grootendeels tegen zeer hooge prijzen verkocht zijn, 1485 stuks hoornvee, waarvan de handel slap was: het vette werd verkocht tegen 12 en 15 cent het halve Ned. pond, naar kwaliteit; koeijen, aanstaande te kalven, werden tegen behoorlijke prijzen verkocht, terwijl het guste vee goedkoop was.

Het aantal rijtuigen, dien dag de Heerepoort alhier gepasseerd, om bovengenoemde jaarmarkt te bezoeken, wordt op ongeveer 1500 berekend. De breede straatweg was somtijds als verstopt met rijtuigen; de vertrekkende diligence moest, door de politie geholpen, zich een' doortogt banen door de poort en over de brug. Te Haren begroot men het aantal rijtuigen, aldaar gepasseerd, op bijna twee duizend.

'S GRAVENHAGE, 24 Oct. Tot aflossing van schuld in 1851, waarvoor reeds *f* 300,000 voor de 3½ pc. schuldbrieven op de begrooting zijn gebragt, wordt nog voorgesteld, een kapitaal van *f* 3.200,000 aan te wenden, te vinden uit het fonds van de prijzen der verkochte domeinen. Naar luid der voordragt, zouden daarmede worden gekweten de geldleeningen voor de straatwegen van Maastricht naar Gelderland; — van Zeist naar Woudenburg, en van Amsterdam naar Naarden; —ten gezamenlijke bedrage van *f* 1,133,500. Voor het overschietende zouden worden ingekocht en vernietigd 2½, 3 en 4 pc. gevestigde schuld, of 3½ pc. schuldbrieven. Men rekent daarbij eene rente-besparing van *f* 150,000 te zullen kunnen verkrijgen.

— Naar wij vernemen, zal de beroemde Fransche luchtreiziger, de heer *Poitivin*, eerlang dit land bezoeken en ook in deze residentie zijne luchtreizen ondernemen.

AMSTERDAM, 23 Oct. Bij koninklijk besluit van den 1sten October 1851 is goedgekeurd de wijziging van het vierde additioneel artikel van het reglement op de algemeene weduwenbeurs der Hervormde predikanten, luidende: " Geene " weduwe wordt ingeschreven voor pensioen, " dan bij overlegging van het bewijs van inschrij- " ving van haren echtgenoot, of, bij gemis daar- " van, niet anders dan met bijbetaling van twin- " tig gulden."

Deze wijziging komt in werking op den 1sten Januarij eerstkomende.

— De *Tijd N.-Holl. Ct.*, meent te weten, dat het door onderscheidene dagbladen medegedeelde berigt der kerkelijke organisatie van de Katholijken in Nederland, geheel onjuist is. De *Tijd* betreurt zulks te meer, daar zoodanige regeling, zoowel in het belang van den staat als in het belang van de Katholijken, wenschelijk is.

— Te Genemuiden is door de heeren gebr. *Bottenheim*, gevestigd te Amsterdam en te Kampen, eene katoenweverij opgerigt, welke den 23 dezer hare werkzaamheden heeft begonnen. Er zullen 50 weefstoelen in de woningen der arbeidende klasse worden opgerigt.

NIJMEGEN, 24 Oct. Gisteren avond omstreeks 6 uur, werd door *Theodorus de Bruin*, zoon van den meester schoenmaker *de Bruin*, op de Ridderstraat alhier, ten kantore van den heer burgemeester van Ubbergen gedeponeerd een wel gesloten lederen gordel of zoogenoemde geldriem, naar het uiterlijk aanzien met eene aanzienelijke geldsom gevuld. Een Duitsche voerman, die dezen gordel op den straatweg had verloren, deed zich heden morgen als eigenaar bij den heer burgemeester op, die, na het ontvangen van eene volledige opgave van het daarin besloten goud en zilver en van den sleutel, welke in het bezit van den voerman was, den gordel aan hem ter hand stelde, nadat z.w.e. gest. alles ingevolge de gedane verklaring had bevonden. Wij gelooven wel te doen, deze daad van den eerlijken jongeling openbaar te maken.

ROTTERDAM, 26 Oct. Sedert eenigen tijd bestond alhier geen broodzetting meer. De laatste tijd werd het tarwenbrood voor circa 21 cts. per Ned. p. door de bakkers verkocht. Heden avond werd, onder een grooten toevloed nieuwsgierigen, door den omroeper overal uitgeroepen, dat in concurrentie, voor het publiek op onderscheidene plaatsen, op Maandag den 27sten Oct. het tarwebrood a 15 ct. per pond te bekomen zal zijn, hetgeen een vermindering van ca. 33 pCt. is.

LEEUWARDEN, 25 Oct. In Friesland is wederom last gegeven tot het dooden van 30 runderen, makende met de laatstgedane opgaaf een totaal van 2814 runderen.

— Van Gorredijk wordt dd. 19den October gemeld: "Gisteren had alhier eene bijzondere plegtigheid plaats. *Hans Alles de Boer* en *Antje Tjibbes van Houten*, alsmede *Jan Tjibbes van Houten* en *Popkje Wijbes Brouwer*, vierden hun gouden bruiloftsfeest. Op den 18den October 1801 gehuwd zijnde, hadden deze twee paar echtelieden het zeldzame voorregt, hun vijftigjarig huwelijksfeest in goeden welstand te mogen gedenken. Het ontbrak dan alhier ook niet aan bewijzen van deelneming."

ROORDAHUIZUM, 24 Oct. Heden avond heeft alhier een volksoploop plaats gehad, met oogmerk om gewelddadig de plaats van arrest opente loopen, ten einde een daar opgeslotene persoon te bevrijden. Het doel is bereikt, doch het is in het belang der veiligheid wenschelijk, dat deze baldadigheid naar verdienste wordt gestraft.

ASSEN, 21 Oct. Door de arrond-regtbank alhier is den 22sten dezer veroordeeld *Tole Hoiting*, bakker en landbouwer te Roden, wegens het verzuimen van dadelijk aangifte te doen aan den burgemeester der gemeente Peize, van 't vermoedelijk ontstaan der longziekte onder zijne, in de gemeente Peize weidende, runderen, tot gevangenisstraf van 6 dagen en eene boete van *f* 20.

GRONINGEN, 27 Oct. Door de politie alhier zijn gearresteerd 4 jongens, oud 16 en 17 jaren, die zich sedert eenigen tijd hadden schuldig gemaakt aan diefstal bij avond, uit de winkels en uit de kramen op de kermis, bestaande deze diefstallen in kistjes cigaren uit vijf onderscheidene tabakswinkels; in een nog al aanzienlijke hoeveelheid van knipmesjes uit een' ijzerwinkel; pijperoëren en koppen met beslag, cigarenkokers en eau de-cologne uit galanteriewinkels,—al welke goederen zij meestal hadden verkocht voor geringe prijzen aan de knechten van eene koekebakker hier ter stede. Waren er zulke helers niet aanwezig, dan zouden zulke kleine diefstallen voorgekomen worden. Een van deze jeugdige misdadigers is reeds wegens opligting met een gevangenisstraf van 8 maanden gestraft geweest.

— Hoort en leest men van elders in de dagbladen gunstige berigten van eenen voordeeligen en gezegenden graanoogst, ook de landgebruikers van de nieuwe kerkgemeente *Ommelanderwijk* en *Zuidwending* zijn in dat opzigt almede niet stiefmoederlijk bedeeld. Het kool- of winterzaad, dat er vroeger geheel niet, en nu ook nog maar slechts door een klein getal landgebruikers was uitgezaaid, heeft de algemeene verwachting zeer verre overtroffen, zoo zelfs, dat het bundertal der uitzaaijing van het jaar 1850, in 1851 waarschijnlijk eene tienvoudige vermeerdering zal hebben verkregen. De rogge, waarover men in den beginne zooveel vrees koesterde, zal bij velen meer dan 30 procent zijn toegevallen, zoodat opbrengst en gewigt bijna alle landgebruikers hebben beschaamd. Ook de gerst, haver, boonen, boekweit en zomerzaad hebben aan de verwachting der landgebruikers zoo wel in maat, gewigt, als ook in deugd, ruimschoots beantwoord, zoodat er in alle opzigten voor de landgebruikers in deze beide gehuchten weinig of niets te wenschen overblijft, terwijl het een en ander door eenen buitengewonen ooftoogst van appels en peren, en wel inzonderheid van pruimen en kersen, nog is verhoogd geworden. Alleen het aardappelgewas valt niet bij iederen landgebruiker naar wensch uit, niettegenstaande de opbrengst en deugdelijkheid de laatstverloopene jaren aanmerkelijk overtreffen.

— Uit *Onstwedde* berigt men, dat *Jan Hemsens* in den loop der vorige week des avonds zijne beide paarden na gedaan dagwerk op stal zette, zijnde beide paarden toen volkomen gezond. Den volgenden morgen opstaande, begaf hij zich naar den stal, met oogmerk om de paarden voeder te geven, en zag tot zijne verbazing dat beide paarden waren gestorven. De oorzaak des doods is tot dus verre niet bekend.

— Het graven van een kanaal, door hetwelk de Marne met den Rijn verbonden wordt, is eene der belangrijkste ondernemingen van onzen tijd. Hetzelve heeft op eene lengte van 814,896 Ned. ellen 180 sluizen, welke het verval van ruim 471 ellen noodzakelijk maakt. Het opent voor Nederland en Belgie eenen waterweg tot in het hart van Frankrijk, en eenen uitweg voor de voortbrengselen der oostelijke provincien van dat land, terwijl het vier der schoonste departementen doorsnijdt, als dat van de Marne, van de Moesel, van de Meurthe en van den Neder-Rijn. Frankrijk verkrijgt hierdoor langs het Donaukanaal eene verbinding met Hongarije en de Zwarte zee, en met Zwitserland, zoodra in dat land het ontworpen plan van kanalisatie door eene verbinding van onderscheidene inlandsche meeren langs de Aar zal tot stand gekomen zijn.

— Ter beurs van Parijs van den 23sten Oct., was het berigt van den dood des Pausen. — Van geen enkele zijde echter wordt dit berigt eenigzins bevestigd. *L'Observatore Romano* alleen zegt dat de Paus zeer ziek was.

— Men verzekert, dat aan sir *Joseph Paxton* voor zijne teekening van het gebouw der groote tentoonstelling eene som van 5000 £ is toegekend.

— Aan *Fenelon's* beroemd werk *Telemachus*, dat reeds in zoo vele nieuwere talen is overgebragt, valt nu ook de onderscheiding der vertaling in het Hebreeuwsch te beurt, die door den opperrabijn *Benedikt Cohn*, te Minsk, en bewerkt bij *Samier* te Breslau, uitgegeven wordt.

— De lords der admiraliteit hebben van lord *Palmerston* aanschrijving bekomen, om aan de gezagvoerders onzer oorlogschepen te verbieden saluutschoten te doen voor de consuls der Nederlanden, aangezien de oorlogsbodems van laatstgenoemde mogendheid er niet in bewilligen om voor andere dan hunne eigene consulaire agenten het gebruikelijke saluut te lossen.

— Het stoomschip *Madrid*, aan boord hebbende *Kossuth* met zijne echtgenoot, kinderen en gevolg, is den 23 October van Gibraltar te Southampton aangekomen. Zoodra men hier met den telegraaf berigt ontving, dat het schip in 't gezigt was, is lord *Dudley Stuart* naar Southampton vertrokken, om daar den gewezen dictator van Hongarije te begroeten. In de genoemde stad zelve zijn de lord mayor en de overige leden van het Bestuur onverwijld bijeengekomen, om den uitgewekene plegtig te ontvangen, en de volksmenigte stroomde, bij het afzenden van het telegrafische berigt, naar de kade, om aan die ontvangst deel te nemen. Te 2 uur zou *Kossuth* aan wal stappen.—Gedurende zijn verblijf te Gibraltar, is hij door den gouverneur en de overige Britsche autoriteiten met veel onderscheiding bejegend.—Op denzelfden dag, den 15den dezer, waarop de *Madrid* Gibraltar verlaten heeft, is het N.-Amerikaansche stoomfregat *Mississippi*, met de overige Hongaarsche uitgewekenen, van daar naar Nieuw-York vertrokken.

(Meer uitvoerige berigten over de aankomst van *Kossuth* doen zien, dat de ontmoeting van den mayor van Southampton en *Kossuth* allertreffendst moet geweest zijn. Toen beiden elkander het eerst de hand drukten, aan boord van de *Madrid*, kon niemand een woord spreken: geen oog of er blonken tranen in.

Gedurende den tijd dat *Kossuth* van boord stapte en door eene boot aan wal werd gebragt, donderde het van aanhoudende hoerah's van de duizende toeschouwers. In de stad gekomen, luidden al de klokken, waren de vlaggen uitgestoken, en wuifden duizenden den ex-dictator toe.

Van het balkon van het stadhuis sprak *Kossuth* de menigte in slecht Engelsch toe. In weinige woorden roemde hij Engeland en deszelfs vrijheid, en gaf hij den wensch te kennen, dat deze vrijheid ook eenmaal in zijn ongelukkig land mogt doordringen. Zijne woorden waren gematigd.

In de receptiezaal werd hij daarna door den mayor aangesproken, en werd hem eene Hongaarsche vlag overgereikt, door eenige Hongaren in New-York zelf bewerkt. Een en ander gaf aanleiding tot treffende tooneelen.

Het volk liet driewerf herhaalde verwenschingen hooren voor Oostenrijk en den *Times*, welk blad in de laatste tijden zich sterk tegen *Kossuth* heeft uitgelaten.)

De kastelein van het logement *la Belle Sauvage*, in Ludgate Hill, heeft aan *Kossuth* met zijne 60 of 70 reisgenooten voor de tien dagen, welke zij te Londen denken te vertoeven, gratis huisvesting en de noodige verzorging aangeboden.

NEDERLANDSCH EN DUITSCH.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

In no. 88 van onzen beminden Nieuwsbode, las ik een artikel "*Dutch en German,*" hetwelk mij herinnerde aan een gesprek, dat ik onlangs aangehoord heb tusschen een Nederlandsch meisje en een Duitsche jongeling, hetwelk ik u wilde mededeelen, met het minzaamst verzoek, dat gij het voor alle uwe lezers een plaatsje in uw blad verleenen wilt. Dewijl zij in hunne eigene taal elkander niet konden verstaan, werd het gesprek in het Engelsch gevoerd, en alhoewel ik mij in eene andere kamer bevond, kon ik door de opene deur alles hooren. Het kwam mij voor als of de jongeling een goed oog op het meisje had en een gesprek met haar op de volgende wijze zocht aan te vangen:

Duitscher. Zijt gij Duitsch?

Hollandsch meisje. Neen mijnheer! ik ben eene Hollandsche.

D. Wel ja, dat meen ik ook, maar de Hollanders zijn de *eigentlijke duitschers.*

M. Zoo! dat is wat nieuws. Ik heb nog al veel gehoord en gelezen, maar dit is mij ten eenemale nieuw!

D. Vergeef mij, ik had de meening niet u in het minste te beleedigen; maar al de Engelschen zeggen dat de Hollanders de wezenlijke Duitschers zijn, en het volk van de Duitsche Staten zijn Germanen.

M. Ha, ha, dat doen ze, zelfs wanneer zij iets verhalen, in hunne boeken of couranten; wat in Holland en met Hollanders is gebeurd, betitelen zij de personen: *the Old Dutchman, the Dutch maiden*, en zoo, even als of zij van Duitschers handelden, die in Holland slechts tijdelijk woonden, terwijl ik uit de Geschiedenis hen voor echte Nederlanders erkende. Maar de Engelschen weten of maken niet veel onderscheid, en noemen of schelden bijna alle volken voor Dutch uit, zoo zij maar geene Engelschen of Franschen zijn; maar indien gij een opregte en eerlijke Duitscher zijt, zal ik u uit de meening van twee andere natien bewijzen dat de Engelsche meening valsch is.

D. Dat wilde ik van een zoo lief meisje als gij zijt wel eens hooren.

M. Maar vriendje! ik ben op geene vleijerij gesteld, ga daarmede naar de Engelsche *ladies.*

D. Wel nu, ik verzoek verschooning. Wees zoo goed en vervolg ons gesprek.

M. Hebt gij ooit Hollanders in uw vaderland gekend?

D. O ja, in onze stad woonden er verscheidene.

M. Hoe noemdet gij en uwe stad- en landgenooten deze menschen?

D. Wij noemden ze *Hollanders*, en zoo noemden ze ook zich zelven.

M. Ik meende u te hebben hooren zeggen dat gij ook in Holland geweest zijt.

D. Ja, in Amsterdam, twee jaren; maar ik heb daar niet veel kennis gehad anders dan met mijne Landgenooten, die daar vele waren.

M. Wat naam gaven de Hollanders u en uwe Landgenooten? Kunt ge u dat nog herinneren?

D. Juist dien wij ons zelven gaven, *Duitschers.*

M. Dat is regt, nu zijn wij op het punt en hier kan men nog bijvoegen, dat ook de Belgen en Franschen ons Hollanders, en de inboorlingen van Duitschland, Duitschers noemen. Hier hebt gij dan de uitspraak van drie à vier andere natien, tegenover de Engelschen. Indien nu de Engelschen toch gelijk hebben, welke elleudige weetnieten moeten dan toch inzonderheid die Hollanders en Duitschers zijn, dat zij eerst hier in Amerika hebben moeten leeren, dat de Hollanders eigentlijk Duitsch en de Duitschers eigentlijk Germanen zijn. Waarlijk wij mogten wel afgezanten naar ons vaderland zenden, om onzen achtergeblevenen vrienden met dat nieuws bekend te maken. Wat zouden ze raar op staan te kijken! mogelijk steenigden ze onze gezanten wel!

D.—Ja, maar men leidt dit niet af van den naam van Holland, maar van de afkomst der Hollanders, als zijnde van Duitschen stam en Duitschen bodem.

M.—Ei, dat valt nog te bewijzen of de eerste bewoners onzes lands, de Cimbren, Saxers, Vriezen en Batavieren, van Duitsche afkomst en geslacht waren, en in hoe verre de tegenwoordige bewoners daar afstammelingen van zijn. Maar laat ons dat toegeven; zijn daarom de tegenwoordige bewoners Duitschers? Indien dit doorgaat, dan is er heden nog geen één Amerikaan in Amerika, uitgezonderd de Indianen: Hunne voorouders kwamen alle vroeger of later van Europa en al de tegenwoordige Amerikanen zijn dan nog alle Engelschen, Franschen, Duitschers, Hollanders, Spanjaarden, Portugezen, enz., een mengelmoes van alle natien, en de Engelschen zelve zijn dan geene Engelschen maar Saxers. Hunne voorouders kwamen in het begin van de tweede eeuw en vervolgens bij honderden en duizenden tot Groot Brittannie over, en vernielden of verdreven onder de opperheerschappij van twee broeders HENGEST en HORZA de gansche bevolking der Britten, en overstroomden het geheele eiland, zoodat men naar hunne afkomst de Engelschen geene Engelschen, maar Saxers heeten moet.

D.—Aber, dat dulden ze niet. In Engeland geboren en opgevoed, zouden zij zeggen, wij zijn Engelschen.

M.—Dat is ook regt, maar ik en al mijne landgenooten in Holland geboren en opgevoed, zijn met hetzelfde regt Hollanders, en ik zal nimmer dulden Duitsch genaamd te worden. En gij in Duitschland geboren en opgevoed kunt u op den eernaam van een Duitscher beroemen. Ik houd het voor eene schandelijke lafheid van elken Hollander, zich voor Duitsch te laten uitschelden, en even onverantwoordelijk onverschillig van elken Duitscher, die den eernaam van zijnen dierbaren geboortegrond ook aan vreemden laat geven.

D.—Aber

M.—*Nu*, spreek maar Engelsch, ik kan toch geen Duitsch verstaan.

D.—Aber! maar wat ik zeggen wilde, er is toch verschil in de benaming der taal van Hoogduitsch en *Nederduitsch* of Laagduitsch, dit moet toch bewijzen dat de Hollanders voor Duitsch erkend worden.

M.—Dat men dit vroeger zoo deed, fiat! maar de benaming van *Nederduitsche* taal behoort niet aan de onze, maar aan die der bewoners van het lagere of westelijk deel van Duitschland, dat aan Nederland grenst, die gebroken tusschen het Hollandsch en Duitsch spreken, doch dit is thans geene gedrukte taal meer. Dit verschil heeft zijnen grond in de spreekwijze van het volk van Hoog Duitschland en Laag Duitschland, voor zoo ver die binnen de Duitsche grenzen wonen Onze taal is reeds lang bekend als de *Nederlandsche taal* en ons volk als het *Nederlandsche volk.* Wij kunnen ook alle geene Hollanders genoemd worden, maar wij zijn alle *Nederlanders, van de Vereenigde provincien van Nederland*, een rijk, geheel op zich zelven staande, gelegen *geheel buiten de grenzen van Duitschland*, zoo dat, al ware het dat onze taal Duitsch kon genaamd worden, ja, dat wij de Duitschlandsche taal spraken en leerden zoo als men in Duitschland doet, men ons toch geen Duitsch noemen konde, van wege onze geboorte in een ander land. Zoo ja, dan moet men ook alle Amerikanen, Engelschen heeten, want zij spreken alle Engelsch, ofschoon geboren in Amerika. Wijzen en geleerden mogen hierover anders oordeelen, het is toch zoo duidelijk als tweemaal twee vier is, en ik eenvoudig Hollandsch Meisje daag ze allen uit om mij te bewijzen dat ik Duitsch ben!

D.—Maar, van waar dan den naam Germanen, dien men aan ons toekent?

M.—O Ja, de Engelschen noemen de inboorlingen van Duitschland ook Germanen, zij moeten toch nog al geschiedkundig zijn; maar waarom noemen ze de Franschen dan ook geene Gallen of Galliërs, daar hun land in de oude geschiedenis voor Gallie bekend is? Zouden ze dit niet weten? Germanie was oudtijds de naam van een gedeelte van het tegenwoordige groote Duitschland, ontleend aan den naam van den Vader of het opperhoofd eener volkstam, die zich vroeger in die streken heeft opgehouden, met name GERMANICUS; maar die benaming is in Europa reeds lang in onbruik en bij de meesten, denk ik, onbekend. Doch in alle gevalle, wat Duitschland, Frankrijk, Nederland of Engeland vroeger was, van waar de volken waren, en welke talen zij spraken, dit gaat ons niet aan, maar gij in Duitschland geboren en opgevoed zijt een Duitscher, een man in het tegenwoordige Frankrijk geboren een Franschman en geen Gal, een in Nederland een Nederlander, in Engeland een Engelschman, in Amerika een Amerikaan, enz., enz., doch een Franschman kan geen Rus of een Engelschman geen Spanjaard zijn.

Evenmin kan men een Nederlander Dutchman noemen, noch een Amerikaan, Polak. Van het woord *Holland* kan men het ook niet afleiden, want dit vertalen zij in het Engelsch *fine linen*, dat is fijn, fraai, best linnen, ha! ha! en onderscheid in benaming van *Duitsch* of *Dutch* is er niet. Zij noemen Duitschlanders even zoo wel Dutch als Nederlanders, als of het één volk ware, dewijl er toch een verschil bestaat in gestalte, houding, taal, zeden en gewoonten, opvoeding—ja ook in verstands gaven en Godsdienstbegrippen—over het algemeen een verschil zeg ik, zigtbaar als dag en nacht. Daarbij is Nederland een vrij land, onafhankelijk van eenigen Vorst of Staat van geheel Duitschland en heeft nimmer met—of aan éénen enkelen Duitschen Staat verbonden of onderworpen geweest. Noemde men ons nog Spanjaards of Franschen, dit kon nog eenigen schijn hebben, dewijl wij vroeger door Spanje werden beheerd, en onder Napoleon met Frankrijk ingelijfd waren, maar ons *Dutch* uit te schelden dat raakt kant noch wal. Ik ben in Nederland geboren en heb Duitschland nimmer gezien, ik kan deszelfs taal niet verstaan, en wie kan nu immer de dwaasheid begrijpen om mij Duitsch te noemen? Wil men Duitschers *Germanen* heeten, dat men ons dan *Bataven* noemt, naar den volksstam die ons land vroeger meest bevolkt heeft, maar geen Duitsch.

D.—Aber, och neen, maar, wil ik zeggen, uwe taal is toch uit de Duitsche ontsproten, het moet toch één volk zijn geweest.

M.—Mijne taal uit de uwe—of de uwe uit de mijne, laat dat zijn zoo het wil, beide zijn verbeterd, elk op zijne wijze, en verschillen nu zoo veel dat we elkander niet kunnen verstaan. Daarbij, naar den oorsprong der talen de volken te noemen, dan kan men alle volken wel Babeloniers heeten waar de eerste verwarring der talen ontstond, waardoor eene zoo gemakkelijke onderscheiding der volken moest vervallen. De inboorling van Mexico zou zeggen ik ben een Babelonier, en de Javaan, Portugees of Turk insgelijks. Maar hoe zou men de Engelschen moeten noemen, overeenkomstig hunne lappendeken-taal, van al de verschillende natien der wereld gebedeld? Eilieve leg mij dit eens uit.

D.—Wel, dit is nu juist ook niet noodig om alle volken naar den oorsprong hunner taal te noemen, als men dit nu alleen maar aanneemt in betrekking met de Hollanders.

M.—Dit kan men niet. Waren zij met hunne taal op Duitschen bodem gebleven, dan kon zulks gelden, maar nu niet. Zal men hen die een land verlaten, naar het land dat zij verlieten, altijd blijven noemen, en hen die in dat land bleven een' anderen naam geven? Laat mij dit voor de tweede en laatste maal inbrengen—kan men iemand een Engelschman noemen, die Engelsch spreekt, wiens vader en grootvader even als hij in Amerika geboren waren, maar wiens overgrootvader een Engelschman was? Immers neen. Men noemt hem een *volbloedige Amerikaan*, al is zijne taal niet alleen slechts van de Engelschen ontsproten, maar al spreekt hij die taal ook veel zuiverder dan de tegenwoordige Engelschen zelve doen. Evenzoomin kan men ook den Nederlander om zijne taal, al sprak hij zuiver Duitsch, geen *Dutchman* noemen, die meer dan tienmaal over volbloedige Nederlander is.

D.—Nu, ik moet den strijd opgeven en wil u gaarne de eer der overwinning toekennen. Ik zal u nooit weer een *Duitsch* maar een Hollandsch meisje noemen, schoon ik echter vrees—. . . . .

M.—Vrees, voor w t?

*D.—D*at nimmer een *D*uitscher het behoeft te wagen u zijn hart en hand te bieden, of zich met uwe vriendschap te vleijen.

M.—Geen die zijn Vaderland en deszelfs eernaam miskent, verwachte mijne genegenheid. *Die* mij *Du*itsch noemt vertrouw ik niet, ik veracht hem. Is hij Engelsch, dan denk ik, dit is een Engelsche valschaard, zijn land en volk eigen, en is hij *D*uitsch, dan denk ik, dat is een Duitschen betweter en evenmin te vertrouwen, schendende zijn eigen naam. Het herinnert mij daarenboven altijd aan dat hatelijke "Nix kom er ons" enz. wat elken landverhuizer, die Amerika's strand nadert, in de ooren klinkt; schoon wij het in den beginne niet konden verstaan en daarom op ons van geene toepassing kan zijn, moesten wij het ons toch laten welgevallen, dewijl wij niet terug konden spreken Noem mij Hollandsch of Nederlandsch, dat is regt, dat ben ik en daarop ben ik trotsch. Ware ik Duitsch, in Duitschland geboren en opgevoed, ik zou geen anderen naam willen hooren en op dien Vaderlandschen eernaam insgelijks trotsch zijn, in tegenstelling van alle laffe Duitschers in Amerika, die hunnen echten vaderlandschen naam loochenen en zeggen ik ben een *German;* doch dit is wat nieuws en klinkt wat grootscher, en de Engelsche lasterzucht schijnt er zoo niet aan te kleven, tegen welke zij geen moeds genoeg hebben om zich in hun vaderland te verdadigen. Om deze laatste reden zouden ze zoo gaarne hebben, dat de Hollanders ook maar Duitsch werden, Ja, dat zij de eenige en echte Duitschers werden in Amerika, opdat zij zelve zich dan des te beter geheel van dien naam zouden kunnen ontslaan. Hoe zonderling! Hoe vreemd!

\- - - - - - - - - - - - - - - - -

Wij willen het gesprek niet verder nagaan, dewijl het buiten onzen koers gaat. Terwijl ik bezig was dit te schrijven heb ik het Hollandsche meisje nog gesproken en tot mijn doel van algemeene bekendmaking haar consent verkregen, onder beding, zoo er iets voor of tegen haar mogt geschreven worden, dit ter harer kennis zou worden gebragt. Wees dan zoo goed, indien u iets van dien aard bekend wordt, mij desaangaande te schrijven.

H. v. D. K.

Chicago, November 1851.

CORRESPONDENTIE.

Mr. S. te B.—Alles wel ontvangen en aan uw verzoek zal worden voldaan, ook betrekkelijk advertentie.

Mr. J. J. v. K. te B.—Een en ander juist ontvangen.

Aan F. de Mol, H Winterink en andere belanghebbenden: gij kunt ons uw geld voor den Nieuwsbode doen toekomen, door *bills* in uwe brieven te sluiten. Dit kost n'ets meer dan anders, namelijk 3 cents.

Rev. H. G. K. te M—De verlangde boekjes afgezonden.

All right, vriend H. te P.

Mr. H. C. te A.—Uwen geëerden ontvangen; bedoelde bladen kunnen wij niet afstaan.

*** BUFFALO, 18 Nov. 1851.—Mijne geliefde echtgenoote JOHANNA WILHELMINA HOOGENDIJK beviel heden voorspoedig van eene *DOCHTER.*

N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

Eenige kennisgeving.

*** Het behaagde der Voorzienigheid, ons heden ons kind *SAMUEL* door den dood te ontrukken. Slechts vijf weken mogten wij ons in het bezit van hetzelve verblijden. Ook bij het verlies van dit kind wenschen wij Gode te zwijgen, en ons te troosten met de gegronde hoop, eens met de drie kinderen, met welke de Heere onzen echt gezegend heeft, voor eeuwig vereenigd te worden aan gindsche zijde der graven.

HOLLAND, Wis. A. J. HILLEBRANDS.
19 November 1851. J. M. MAASSEN.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WISCONSIN.

VRIJDAG, DEN 28 NOVEMBER 1851.

NEDERLANDERS IN WISCONSIN.

Niemand, of althans weinigen uwer zullen het ontkennen, dat, ofschoon sommigen met de Engelsche taal eenigermate mogen bekend zijn, het eene groote moeijelijkheid baart om de verschillende wetten dezes Staats, al ware het zelfs dat gij dezelve bezat, verstaanbaar in de Engelsche taal te lezen. Daar het nogthans in dit land van zelfregering eene eerste vereischte is, om zoo niet met alle, dan toch met die wetten, bij welke gij het meeste belang hebt, eenigzins bekend te wezen, zijn wij op het plan gekomen, om door middel van petitionement eene poging te doen of in deze groote behoefte voor alle Nederlanders in dezen Staat niet kan voorzien worden.

Tot dat einde zenden wij thans petitien (natuurlijk in de Engelsche taal) naar alle gedeelten dezes Staats, waar Nederlanders wonen, om door u allen onderteekend en voor den 25 December aan ons terug gezonden te worden, opdat wij ze der Legislature in hare aanstaande zitting mogen voorleggen. Deze petitie is van den volgenden inhoud:

"Aan de achtbare de Legislature (of Wetgevende magt) van den Staat Wisconsin:

"De ondergeteekenden geven met achting te kennen:

"Dat het belang en gemak van een aanzienlijk gedeelte der burgers dezes Staats, in het Koningrijk der Nederlanden geboren en opgevoed, en onbekend met de Engelsche taal, verscheidene duizenden bedragende, het drukken van "de Constitutie (Grondwet) van Wisconsin," en de wetten der volgende titels, namelijk: "Van Town en Town Beambten,"—"van Schatten en het Ontvangen van Belastingen,"—"van Publiekewegen en Bruggen,"—en van Lagere Scholen" in hunne moedertaal, vereischen.

"Dat de Legislature in de jaren 1848 en 1849 appropriatien tot hetzelfde doeleinde gemaakt heeft, ten behoeve der Hoogduitsche en Noorweegsche burgers dezes Staats, volgens "eene acte om in de uitgave van zekere wetten in de Hoogduitsche en Noorweegsche talen te voorzien", gepasseerd den 31 Maart 1849.

Uwe petitionairen verzoeken derhalve eerbiedigIijk, dat eene appropriatie gemaakt en de noodige maatregelen mogen genomen worden, om gezegde Constitutie en Wetten in de Hollandsche taal te doen overzetten en drukken.

Januarij 1852.

(Hier volgen de handteekeningen, benevens de namen van town en county, waar woonachtig)

Wij koesteren de gegronde hoop, dat aan bovenstaande petitie, met eenige honderden namen van Nederlanders voorzien, een gewenscht gevolg zal gegeven worden, aangezien de heeren wetgevers ons ongetwijfeld een gelijk regt met de Hoogduitschers en Noorwegers zullen laten wedervaren, indien zij slechts door de menigte handschriften overtuigd zullen geworden ziin, dat de Nederlanders inderdaad een aanzienlijk deel van de burgers dezes Staats uitmaken. Dat de petitien derhalve door *allen* geteekend worde! Men vervoege zich tot dat einde:

Voor Sheboygan en de Falls: bij J. Quintus.
„ town Holland: bij de heeren P. Souffrouw of A. J. Hillebrands.
„ Lima en Wilson: bij den heer I.R.Muller.
„ Milwaukee: bij de heeren G. van Steenwijk, J. J. van de Plassche of Rev. H. G. Klijn.
„ Pewaukee bij den heer L. C. E. Schussler.
„ Port Washington: bij den heer J. H. Bos.
„ Cedarburg: bij den heer K. Wiersum.
„ Green Bay: bij den heer J.Q.C. v. d. Bosch.
„ Little Chute: bij den heer J. Smits.
„ Waupun: bij den heer H. Duitman.

Voornoemde heeren gelieven de goedheid te hebben zich hiermede te belasten, en te zorgen, dat de petitie door zoo velen als mogelijk is geteekend worde. Op of voor den 25 December wordt dezelve door ons terug verwacht.

GEACHTE LEZERS!

Gelijk wij in ons vorig nommer gemeld hebben, zal aanstaande week geene *Nieuwsbode* worden uitgegeven, ten einde eenigen tijd te hebben voor de vergrooting van ons blad en het publiceren van een' Almanak voor 1852. Het volgende nommer, zijnde no. 1 van den Derden Jaargang, verschijnt dus niet voor *in de tweede week van December*, en in hetwelk een zeer schoon verhaal van den heer N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG, te Buffalo, uit zijne "*Broeder–en Zusterliefde,*" en andere stukken, gunstig aan u bekend, in de Nederduitsche taal (de Hollandsche Schoone te Chicago, vergeve ons deze uitdrukking) zal worden aangevangen. Met den wensch dat *eenige* achterstallige inteekenaars thans in staat zullen zijn met ons af te rekenen, dat *alle* lezers, wier tijd van inteekening met dit nommer verschijnt, dezelve zullen vernieuwen, en dat EEN AANZIENLIJK AANTAL nieuwe inteekenaars zich voor den 12den December zullen aanmelden, nemen wij thans voor eenige dagen afscheid van u allen.

NB. Er worden hoegenaamd geene abonnementen meer aangenomen dan bij vooruitbetaling

BEET VAN EENE RATELSLANG.

Dr. W. B SLOAN.—Mijnheer! Verledene maand werd een paard van Mr. A. B. Taylor, te Gopher Hill, Indiana, in den neus geboten door eene Ratelslang. Omtrent tien uren daarna zag ik het paard; zijn kop was geweldig gezwollen. Onmiddelijk gebruikte ik uwe Zalf daarvoor, en wij waren verwonderd over de spoedig aangebragte genezing. In minder tijds dan een uur begon de zwelling af te nemen, en in 24 uren was het bijna gansch verdwenen; drie dagen daarna was het paard niet alleen in staat gebruikt te worden, maar werd zelfs hard aan 't werk gezet, zonder eenig schadelijk gevolg.

Met achting. L. S. BARTLETT.

Chicago, 9 Junij 1849.

☞ Zie Sloan 's advertentie in eene andere kolom

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks nagezien en verbeterd.*)

SHEBOYGAN, WIS. den 28sten *November* 1851.

Per Bushel.		*Per Barrel.*	
Tarwe,	55 @ 60 c	Zout,	2,25 c
Rogge,	36 „ 38	Whisky, per gallon	23 c
Boekweit,	— „ —	*Per Pond.*	
Garst,	38 „ 40 c	Boter,	12 @ 13 c
Haver,	18 „ 20 c	Kaas,	9 „ 10 c
Ind. Koren,	45 c	Reuzel,	12 c
Aardappelen,	50 c	Ham,	10 c
Boonen,	75 c	Spek, [versch]	7 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	6 c
Uijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,00 c
Drooge Appels,	1,50 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	12 c
Meel [extra]	$4 @ 4,25	Hout, per cord,	1,25 c
Spek,	–16 „ 17	Hooi, per ton,	8,00 c
Groone appels,	3,50 c	Shingles, per M.	1 00 c
Wit Visch,	5,00 c	Timmerhout, do.	$8@12

☞ $2\frac{3}{8}$ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent $4\frac{1}{2}$ ous Ned; een cord is 128 cub vooten; een ton is 2000 pond.

GEVONDENE KOE.

In den omtrek van *H. C. Vrijheid's* farm, in town Holland, aan de Sheboygan Road, loopt eene LIGT ROODE KOE, met korten staart, ongeveer 8 jaren oud, die over 14 dagen gekalfd heeft, welk kalf door genoemden Vrijheid is opgenomen. De eigenaar derzelve wordt verzocht haar weg te nemen, tegen betaling van onkosten. H. C. VRIJHEID. 103

Nieuwe Kagchel Winkel.

In de Stad Grand Rapids, Mich.

SCHOONE KOOPJES! GOEDKOOP VOOR CONTANT.

D. R. WILLIAMS, de ondergeteekende, heeft een' KAGCHEL- en IJZERWINKEL geopend,

Twee deuren beneden het Rathbun Huis, waar hij de *Beste* en *Zwaarste Keuken Kagchels* wil verkoopen, die ooit in de stad Grand Rapids aangeboden zijn. Deze Kagchels worden gegarranteerd van de beste soort van ijzer gemaakt, en de zwaarste nu in gebruik zijnde kagchels te wezen. Alle die deze kagchels gebruikt hebben, verklaren ze als de beste welke zij ooit hadden. Deze kagchels worden zoo goedkoop verkocht als anderen hunne ligte kagchels verkoopen.

Alle soorten van IJZERWERK, Koperen-, Tin- en Blikken-waren goedkoop verkrijgbaar.

NB. Vergeet de plaats niet: ☞ Twee deuren westelijk van het Rathbun Huis, in het uithangbord van de "*Nieuwe* Kagchel Winkel."

D. R. WILLIAMS.

Grand Rapids, 10 Nov 1851. 103.

HOLLANDSCHE WINKEL,

IN HET GROOT EN KLEIN, VAN

OTTO SCHUCHT,

genover het Postkantoor. Sheboygan. 100

ER WORDT VERLANGD.

Koren, Haver, Rogge, Spek, Aardappels, Dakspanen, enz. enz., in ruiling voor eenen grooten voorraad Nieuwe Goederen, in mijn vroegere winkel, tegenover A. P. Lyman; tevens $\frac{1}{4}$ Sectie LAND, hetwelk eenigzins bebouwd is. Goederen zeer goedkoop voor contant geld. H. W. CHAMBERLAIN.

Sheboygan 6 *Nov.* 1851. 101

W. R. GORSLINE.

Advokaat en Regts-Raadgever. Office 8ste straat. Sheboygan, Wis. n 2

Geef acht!

De ondergeteekende is andermaal in den *HOUT HANDEL*, en heeft de tachtig acres van Mr. WILLIAMS ter schoonmaking aangenomen. Al diegenen die Hout behoeven, kunnen hetzelve billijk bekomen, eene halve mijl buiten de town, door zich aan te melden bij

Sheboygan, 8 Oct. 1851. E. C. RATHBUN.

PS. *TWINTIG* Houthakkers benoodigd. 3. m. 97.

Vijf Akker Lotten in Bates' Addition

EN LAND AAN DE PLANK-ROAD,

TE KOOP!—De ondergeteekende biedt de volgende lotten en landerijen te koop aan, namelijk: Lotten 1, 2, 3, 9, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22 aan de Zesde Straat, elk 5 akkers,—65 akkers.

Lotten 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30. 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 42, aan de Achtste Straat, elk $2\frac{1}{2}$ akkers,—$42\frac{1}{2}$ akkers,

Lotten 55, 54, 53, 52, 51, 50, 49, aan de Tiende Straat, elk $2\frac{1}{2}$ akkers,—$17\frac{1}{2}$ akkers.

Lotten 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, in front der Tiende Straat, elk 5 akkers,—55 akkers.

Lotten D, E, F, G, H, K, L, M, N,

elk 5 akkers,—45 akkers.

Verder 7 Lotten, tien akkers elk, in Sectie 22, aan de Plank-Road, naast Johnson's land,—70 akkers.

Ook de $n\frac{1}{2}$ van de $w\frac{1}{2}$ van z o kwart. Sec. 29,—40 akkers.

De oost helft van lotten 5 en 6, in de z w kwart. Sec. 29,—30 akkers.

Lotten 5 en 6, in de n w kwarter van Sec. 32,—$78\frac{1}{2}$ akkers. Alles in town 15, noord range 23, oost.

Voorwaarden: Bovenstaande landerijen zijn, indien te gelijk verkocht, te bekomen, voor een-vierde des koopprijs op den 15 *November* aanstaande, en het overige binnen vijf jaren, tegen interest van 10 procent. Wanneer ze afzonderlijk verkocht worden, moet men een derde contant betalen, en het overige in 1, 2 en 3 jaren, met 10 procent interest.

Nader te bevragen ten kantore van TAYLOR & HILLER, of bij GEORGE C. BATES.

Sheboygan, 16 October 1851. n98

GARST! GARST!

De ondergeteekende Brouwers maken hiermede bekend, dat zij GARST tegen de hoogste markt-prijzen opkoopen; daar de landbouwers ieder jaar hunne producten bij hen afleveren kunnen, terwijl de speculanten daarentegen slechts in enkele jaren Garst opkoopen, gelooven zij in het belang des landmans te handelen, door hen te verzoeken, zich eerst bij hen aan te melden. Gebr. GUTSCH, BINZ & MUTH.

Sheboygan, 6 Oct. 1851.

NB. Allen landbouwers tot narigt, dat wij ten allen tijde 1 Cent meer betalen voor de bushel Garst als de speculanten. 97

LANDAGENTUUR, BRANDWAARBORG, Enz.

De ondergeteekende belast zich met den In- en Verkoop van Land, Stads- en Dorpshuizen en Lotten in dezen Staat, kan in vele gevallen de betaling gemakkelijk maken en draagt zorg, dat de eigendoms bewijzen in order zijn.

Hij neemt op zich, om Huizen, Schepen en roerende Goederen, op soliede wijze tegen *Brand-* en Meerschade te verzekeren, en leent onder goeden waarborg Gelden uit, op langeren of korteren termijn.

Hij beveelt zich der Hollandsche bevolking in den Staat Wisconsin aan voor alle Notariaats-ambtsverrigtingen en zal steeds met naauwgezetheid het belang zijner lastgevers betrachten.

Milwaukie, 8 Oct. 1851. G. VAN STEENWIJK. *Publick Notaris.*

☞ Woonplaats naast het Postkantoor.

CHARLES C. ROOD,

Advokaat en Regts-raadgever, Solliciteur in Kanselarij, Circuit Court commissionnair en Openbaar Notaris. Kantoor aan 't einde van Monroe Straat, boven J. Morrisons winkel.

Grand Rapids, Mich. n94.

HOLLAND (Mich.) HOTEL,

De ondergeteekende beveelt zijn ruim en goed ingerigt logement in de gunst en recommandatie zijner landgenooten en vrienden aan, onder belofte eener prompte en goedkoope bediening.

J. BINNENKANT.

Holland, Mich. 10 Sept. 1851. n94

HOLLANDSCH LOGEMENT.

WISCONSIN HUIS.

8ste straat Sheboygan.

Vriendelijke bediening en billijke prijzen, verzekeren mij de gunst mijner geeerde bezoekers.

n 1 JOSEPH SCHRAGE.

T. TEMPLEMAN VAN DER HOEVEN.

Doctor in de Genees-, Heel- en Verloskunde.

Arcade Building, Oost Water Straat no 171.

h j n77. MILWAUKIE.

DOCTOR ALBERTI,

Genees-, Heel-, Verloskundige en Tandmeester.

Naast het Wisconsin-Huis,

Sheboygan, Wis. n53

B. WILLIAMS.

Advokaat en Regts-Raadgever, en Solliciteur in Kanselary. Kantoor aan Pennsylvania Avenue, eene deur ten oosten van Harvey & McKillip's winkel. n 32

HOPKINSON & CURTIS.

Handelaars in 't groot en klein in Kruidenierswaren en Provisies, Schoenen en Laarzen, Wijnen, Sterke Dranken, enz. Winkel in de Empire blok, hoek van Pennsylvania Avenue en 8ste straat. n.38.

J. & F. KUEHMSTAEDT.

Handelaars in 't groot en klein in Manufacturen, Kruidenierswaren, Goud & Zilver, "Yankee Noties," Gemaakte kleederen en Heerenstoffen. Winkel west van het postkantoor.

Sheboygan, 22 November 1850. j2n2.

Tarwen–en Roggen Meel.

Een goed artikel bestendig voorhanden; te koop van een tot *twee Schellingen* per barrel *goedkooper* dan dezelfde kwaliteit op eenige plaats in town kan gekocht worden, alleen voor contant geld.

HOPKINSON & CURTIS.

Sheboygan, 17 Oct. 1850. n49

GOEDKOOP VERKRIJGBAAR:

TARWEN-, ROGGEN- & INDIAANSCH KOREN-MEEL, HAVER, KOREN, ZEMELEN, enz. bij den ondergeteekende, die tevens contant geld betaalt voor *Huiden.* F. BANDLE, te Sheboygan.

☞ Tegenover het postkantoor. n 85

W. SEAMAN.

Zadel-, Gareel-, & Koffermaker, Rijtuig Bekleeder enz. Winkel aan Pennsylvania Avenue, bijna regt over het Merchant's Hotel, Sheboygan, (Wis.) n3

HOPKINSON & CURTIS.

(OPVOLGERS VAN C. T. MOORE & Co.)

Handelaars in 't groot en klein in alle soorten van

KRUIDENIERS-WAREN, PROVISIES,

LAARZEN & SCHOENEN, KAGCHELS, WIJNEN & STERKE DRANKEN, enz. enz.

De ondergeteekenden hebben den ganschen voorraad van C. T. Moore & Co. overgenomen en veel meer waren daarbij gevoegd.

Onze voorraad is reeds de grootste van eenige in onze lijn ter dezer plaats, en zal op nieuw worden aangevuld, als het gevraag van negotie dit mogt vereischen. Wij verzoeken met achting de gunst van die Hollanders, welke mogten willen koopen, en wij beloven hun *Goedkoope Prijzen.* Wij zeggen ten minste, GELIEVE TE KOMEN ZIEN. Agenten tot het verkoopen van Socrates' Kruid.

n49 HOPKINSON & CURTIS.

JAY DEAN.

Handelaar in alle soorten van Keuken-, Kamer- en Plaat Kagchels; alsook de zelfregelende Kamer Kagchels, Manufacturier van alle soorten van Blikken, Pandoeken en Koperen waren, door hem zelven vervaardigde Koebellen, Nagels, enz.—B. Eenig agent voor Down & Co's Patent draaijende Spuit-, Regenbak- en Welpompen. Pennsylvania Avenue, Sheboygan. n 9

NIEUWE GOEDEREN

PAS ONTVANGEN IN DE

NEW-YORK STORE

Sheboygan, 25 September 1851.

SLOANS'

POPULAIRE MEDICIJNEN

worden verkocht bij

S. LAING EN H. S. MARSH TE SHEBOYGAN, L. D. PUTNAM & Co., TE GRAND RAPIDS. *en bij Winkeliers, Apothekers, enz., in bijna elke town in de Ver. Staten en Canada*

GROOT GENEESMIDDEL!

SLOAN'S

beroemde huis-zalf,

Is zacht, nimmer nadeelig en het grootste uitwendige geneesmiddel dat ooit gebruikt is. Het bestaat in aftreksels van planten en bezit eene geneeskracht, onovertroffen in geneeskundige schriften ter genezing van ontstekende ziekten.

Het is algemeen als eene onfeilbare remedie erkend, in elk geval waar het voor het menschelijk ligchaam is gebruikt geworden, ter bevordering van ongevoelige uitwaseming, en is onschatbaar voor alle ongesteldheden van het vleesch. Booze zweren, oude wonden, winterhanden, zeere keel, branden, sneden, huidziekten, zeere tepels, zwerende borst, oogziekten, ague in het gezigt, vliegende jigt, pijn in de zijde, rug en andere deelen des ligchaams, kwaad hoofd, kneuzingen of versche wonden, speen en allerlei zweren bevattende de minste ontsteking worden volkomen door dit groote geneesmidde geheeld.

Wijze van Gebruik van Sloan's Zalf.

Voor men de zalf gebruikt, moeten zweren van allerhanden aard goed gezuiverd worden, als volgt:

Doe een groote theelepel vol Saleratus of Sal Soda in een kwart laauw water. Na de zweer of wat het ook zij, hiermede van vijf tot tien minuten gewasschen te hebben, wassche men deze met zuiver water af, dan legge men de zalf tamelijk dik op een linnen lap of doek gesmeerd er op en herhale dit driemaal daags, of wanneer zoodanige pleister droog en pijnlijk wordt.

In gevallen van verrekkingen, rumatiek, enz., is het noodzakelijk om de zalf goed in te wrijven, of men kan deze voor het vuur, of door middel van een wollen lap en warm ijzer inheeten.

SLOAN'S

Paarden & Hoornvee Medicijn.

Geen geneesmiddel heeft in gebruik zoo vele *buitengewone genezingen* veroorzaakt, en zulke *algemeene voldoening* in elken aard en graad van ziekte gegeven, of dat zulk eenen *grooten en snellen verkoop* heeft als *Sloan's Zalf* en *Conditie Poeder.*

De zalf verdrijft snellijk alle andere zalf en verzachtende middelen ter genezing van versche wonden, allerhande gal-blaas, verrekking der pezen, kneuzingen, gekwetste pooten, ringbeen, gezwollen enkels, nekgezwel, wratten, spatten, fistel, zadel-knobbel, verwrikking, kreupelheid, stijve pooten, stramheid, schurft en paarden ziekte.

De Conditie Poeder verdrijft elke ontsteking en koorts, zuivert het bloed, maakt het vel los, reinigt het water en versterkt elk deel des ligchaams; en heeft een uitmuntend geneesmiddel voor de volgende ziekten getoond:

Stijfheid, ziekte, vastheid der huid, gebrek aan eetlust, inwendige verrekking, geel water, ontsteking der oogen, vermoeijenis van harden arbeid; ook rhumatiek (gewoonlijk stijfheid genoemd) hetwelk in dit land voor zoo menig paard doodelijk is. Het is ook een veilig en zeker middel voor hoest en verkoudheid, welke zoo vele noodlottige ziekten na zich slepen.

Deze remedies *schaden nimmer* en *genezen altijd,* indien de voorschriften worden opgevolgd.

Tot nadere informatien en eene *menigte bewijsstukken* van *belangrijke genezingen,* haal boekjes bij de Agenten. W. B. SLOAN.

j. 2 n 62. *Hoofd-depot,* 40 *Lake Str., Chicago, Ill.*

W. W. KING.

Handelaar in het groot en klein in IJzerwerk en IJzer, Glas, Spijkers, Smid's-, Timmerman's-, Kuiper's-, Metselaar's-, Wagenmaker's- en andere Gereedschappen,—Zulk een goed Assortement als in het Westelijke Land gevonden wordt.

Sheboygan, 30 Mei 1850. n30

LAND TE KOOP!

Gelegen in Allegan County, Staat Michigan.

Thans biedt zich eene goede gelegenheid aan, om voor weinig geld een uitmuntend stuk Lands te koopen, groot Tachtig Akkers. Het is de westelijke helft van de Noordwest kwarter van Sectie No. 10, Township No. 4, noord van Range No. 14 west.

De kooper zal volmaakt goede eigendoms bewijzen van hetzelve erlangen. Nader te bevragen bij den Uitgever dezes, of bij den Heer L. D'OOGE, te Grand Rapids, Kent County, Michigan. n 91.

GOED LAND IN SHEBOYGAN COUNTY.

De ondergeteekende biedt te Koop aan, de volgende omschrevene stukken LANDS:

	Sec.	T.	R.	Acres
W. hf. sw. qr.	15	16	23	80.
s hf nw qr	6	„	„	80
no qr so qr	17	„	„	400
so qr nw qr	18	„	„	40
lot no. 4	22	„	„	52,6
so qr nw qr	30	„	„	40
sw qr	2	„	22	160
o hf no qr	12	„	„	80
nw qr nw qr	14 }	15	23	80
no qr no qr	15 }			
n hf no qr	12	„	21	80
w hf no qr	9	„	„	80
o hf nw qr	„	„	„	80
o hf sw qr	„	„	„	80
Z 40 acres so qr	5	13	28	40
w hf nw qr	6	„	20	30
no qr	15	14	28	160
w hf no qr	„	17	„	80
w hf so qr }	„	„	22	160
w qr no qr } 15 ac. schoon goed loghuis en kelder				

Sheboygan, (Wis.) 30 Mei 1850.

n .80 CHS. MEYER.

MENGELWERK.

Eenige nadere Bijzonderheden nopens het overlijden van Gutzlaff.

Het voorloopig berigt wegens het overlijden van den beroemden zendeling dr. KAREL GUTZLAFF, Chineesch secretaris bij het Gouvernement te Hong-Kong en bij den plenipotentiares en superintendent van den Engelschen handel in China, heeft zich maar al te zeer bevestigd, zoowel door een' te Rotterdam ontvangen bijzonderen brief zijner weduwe, als door het dagblad *Overland Friend of China,* van den 24sten Augustus laatstleden, waarin eenige bijzonderheden wegens zijn afsterven en een uittreksel uit de kort daarna door den eerw. dr. *Moncrieff* gehouden leerrede gevonden worden, aan welk een en ander de *Rott. Court.* het volgende ontleent:

Gedurende ruim veertien dagen leed GUTZLAFF aan rheumatische jicht, die inzonderheid de nieren aandeed en algemeen waterzucht ten gevolge had, aan welke hij den 9den Augustus, te Victoria op Hong-Kong, in den ouderdom van 48 jaren, bezweek.—Zijne begrafenis werd door den gouverneur en den heer mr. *D. Jardine* als eerste rouwdragers, verder door den luitenant-gouverneur, den secretaris van het gezantschap, den kolonialen secretaris en al de voornaamste ambtenaren, in zoo ver ziekte hen niet belette, bijgewoord. Na den afloop der Engelsche dienst, hield de eerw. *Genaehr,* van het Rijnsche Zendeling-Genootschap, eene toespraak tot de talrijk aanwezige Chinezen, waarna de dienst eindigde met een beurtzang, door Chinesche jongelieden uitgevoerd, welke sedert eenigen tijd onderwijs van dien zendeling ontvangen.

In zijne boven vermelde leerrede zegt dr. *Moncrieff* onder anderen, hoe hij geroepen was GUTZLAFF in zijne ziekte bij te staan. Bij het eerste bezoek scheen nog weinig gevaar te bestaan, althans de lijder zelf voorzag het niet, maar beklaagde zich alleen, dat zijne ongesteldheid hem de tijdelijke voortzetting van zijne taak belette. Toen hem later het gevaarlijke van zijnen toestand onder het oog gebragt werd, en men hem vroeg of hij eenigen wensch voedde, antwoordde hij: "Ja, ik heb eenen wensch, te sterven en met Christus te zijn," terwijl hij zijne bedienden van de voortreffelijkheid des geloofs dat hij zelf beleed trachtte te overtuigen. Ook in minder heldere oogenblikken sprak hij, in de verschillende talen welke hem eigen waren, van niets anders dan van de Evangelieverkondiging, of rigtte zich in het gebed tot den Zaligmaker. Als dr. *Moncrieff* hem vroeg wat hij wilde, dat voor de hem inzonderheid toevertrouwde kudde gedaan werd, was zijn antwoord: "Ik heb hen den Heer des wijngaards aanbevolen, en gebeden dat Hij hen zijnen Zoon ten erfdeel geve."

Daarna sprak hij over het groote werk, dat in China nog verrigt moet worden, en zulks in het vast vertrouwen dat het eenmaal geheel zal slagen. Niet lang voor zijn verscheiden gebruikte hij de teekenen des H. Avondmaals, tot groote stichting der aanwezigen, en zeide, met stemverheffing, den geestelijke de woorden na: "Voor mij gebroken, voor mij vergoten." Toen men hem voor het laatst te bed bragt, waren zijne woorden: "In uwe handen beveel ik mijnen geest, gij hebt mij verlost." Zijne echtgenoot herinnerde hem de Apostolische lofverheffing: "Gedankt zij God, die ons de overwinning gegeven heeft," waarop hij, met bijna stervende lippen, het woord "overwinning" herhaalde. Kort daarna zeide hij: "het is afgedaan," en blies den laatsten adem uit.

Dr. *Moncrieff* zegt, niet opgetreden te zijn om eene lofrede op GUTZLAFF te houden. Echter mogt hij niet nalaten te doen uitkomen, hoe deze steeds met ongeloofelijken ijver gearbeid heeft, en dagelijks drie verschillende klassen van Chinesche bekeerlingen onderwees, behalve de prediking buitenshuis, en zulks na de drukke werkzaamheden zijner officiele betrekking, zonder eenige andere vergelding dan de bewustheid van een goed werk te doen. Voorts wordt gezegd, dat GUTZLAFF groote persoonlijke opofferingen voor zijne lievelingszaak heeft gedaan, en het plan had gevormd om eerlang alle wereldlijke betrekkingen te laten varen, om zich en het zijne geheel aan zijne zending te wijden.

Nieuwe Spreekmachine.

Men meldt uit Stuttgart, (Duitschland) dat aldaar de uitvinder der beroemde spreekmachine JOZEF FABER, aangekomen is, en zijn werktuig gedurende eenige dagen zal tentoonstellen. Wat men vroeger onmogelijk hield, heeft hij na jaren lange studie over de zamenstelling en werking der menschelijke spraak-organen, en de zamenvoeging der grondtoonen tot woorden, door zijne machine mogelijk weten te maken, die spreken, zingen, ja zelfs fluisteren zoo natuurlijk nabootst, dat men geen hooger volkomenheid wenschen kan. Het werktuig, dat reeds voor jaren een voorwerp van wetenschappelijke studie was voor beroemde physiologen, als MULLER, POGGENDORFF en anderen, bestaat uit de natuur trouw en zeer kunstig gevolgde spraakdeelen, besloten in eene menschelijke gedaante. De mond, bij voorbeeld, heeft juist dezelfde afmetingen als in de natuur, en kan alle bewegingen maken, die tot het voortbrengen van gearticuleerde geluiden noodig zijn. Een blaasbalk, die de plaats der longen bekleedt, brengt door eene buis van *caoutchouc* de lucht in het strottenhoofd. De keelbanden, wier zamentrekking en uitzetting mede de toonen voortbrengen, zijn zeer kunstig aangebragt. In den mond bevindt zich een volmaakt naar de natuur gevormde tong, een gehemelte een vaste boven-en beweegbare onderkaak en lippen. Ook de neus en het neus kanaal zijn met de meeste zorg bewerkt.

Door 16 toetsen brengt men naar willekeur de grondtoonen voort; bij zamenstellingen tot woorden moet men soms verschillende te gelijk aanslaan. Dit met vlugheid doende, bootst men de spraak naauwkeurig na.

Deze volmaakte machine is in menig opzigt hoogstmerkwaardig, zoowel physisch als physiologisch. Alle talen kunnen er mede gesproken worden, en onlangs zelfs heeft het werktuig met orgelbegeleiding *"God save the King"* gezongen.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.
„ P. Souffrouw, town Holland.
„ A. Stokdijk, dito.
„ A. van Ingen, Sheboygan Falls.
„ W. Plocker, Fairwater.
„ J. Q. C. van den Bosch, Green Bay.
„ J. J. van de Plassche, Milwaukie.
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ G. J. Beckers, Albany.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
„ W. Bijl, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
„ P. F. Pfanstiehl, Holland, dito.
„ L. Dooge, Grand Rapids, dito.
„ N. Vijn, Grand Haven, dito.
„ H. J. Hasebroek, Pella, Iowa.
„ J. den Hartog, St. Louis.
„ V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan
J. QUINTUS. Sheboygan, Wis.